

Bijna het einde van het eerste schooljaar en stiekem nog steeds in twijfel of de studie wel iets is voor mij. Hier kom ik later nog even op terug, laten we eerst even kijken hoe het tweede semester is verlopen.

We beginnen bij het derde project, de battlebots en als individuele vak Java. Dit project heeft mij ook weer zo in twijfel gebracht voor al door Java. 8 weken lang heb ik het niet gesnapt, de opgebouwde frustraties kwamen mijn strot uit. Met eigenlijk al geen hoop ging ik die toets maken en met een nog mindere hoop opende ik het mailtje met mijn cijfer. En tot mijn grote verbazing had ik een voldoende, een stabiele voldoende. Ik kan wel zeggen dat het een euforisch moment was. Daarbij ging het project ook nog eens super goed, laten we er op houden de eerste paar weken vond ik het super leuk, toen kwam Java en werkte die robot niet meer en eigenlijk pas bij de race dag vond ik het project weer leuk. Want we hebben gewonnen, we hadden het minste hoop en bij de test dag dacht iedereen sowieso te winnen van ons. Maar nee! Ze hadden ons al weggespeeld in hun hoofd, maar dat is niet zo slim om te doen want we kwamen met een comeback. Terugkijkend op dit project was dit een van de leukste projecten. Als we niet hadden gewonnen, had ik waarschijnlijk iets anders gezegd. Maar de samenwerking, de communicatie en daarbij ook de teamverdeling ging allemaal goed. Ik heb mijn creatieve plantzijde er even weer bij gepakt om de robots op te pimpen. Daarbij heb ik programmeervaardigheden overgelaten aan mijn teamlid.

Aangekomen bij het laatste project, nummertje 4. Natuurlijk zijn wij nog steeds bezig met het project, dat wil niet zeggen dat ik er niks over kan zeggen. Op dit moment heb ik nog geen waarschuwingen gekregen over het hele jaar te zien. En ben ik voor het eerst projectleider, wat wellicht niet de beste rol is voor mij dit project. Tot nu toe zie ik het zeker als een leer moment en vind ik het erg lastig om mijn mede klasgenoten taken te geven. Omdat ik ze eerlijk gezegd niet zo vaak zie liggen. Dit kan ik zelf niet begrijpen omdat ik normaal op mijn werk altijd het werk zie liggen, tevens heb ik het hele jaar nog werk zie liggen in de andere periodes ook. Wellicht heb ik ook het gevoel dat ik het 'perfect' moet doen, terwijl ik dit nog niet in zo'n setting heb gedaan vind ik het moeilijk om zo streng voor mijzelf te zijn. Ik vind het ook lastig dat het mij zwaar valt, vooral omdat ik dit niet had gedacht. Ik zou namelijk super graag een eigen bedrijf willen beginnen en daarbij moet je natuurlijk ook de leiding nemen. Echter denk ik dat ik hierbij een grotere visie heb en dat ik precies weet wat er moet gebeuren.

Qua teamdynamiek is het deze periode ook erg wisselend. Ik heb het gevoel dat ik het niet goed als projectleider, wat echter van één groepslid komt. Voor de rest heb ik vaak gevraagd om feedback over mijn kwaliteiten en hoe ik iets aanpak. De rest van de groep vind dat ik het goed doe en dat ik mij niet zo druk hoeft te maken. Diep van binnen doe ik dat wel, maar denk maar ik ga dat niet laten zien.

Deze periode hebben wij ook kennis gemaakt met het beroepenveld. Ik ben naar de beroepenmarkt geweest in het Atlas theater. Hierbij ben ik met verschillende bedrijven gaan praten en na die tijd ben ik ze gaan linken op LinkedIn. Daarnaast zijn wij ook als groep naar het bedrijf Provrex gegaan voor een vraag, alleen hebben we toen ook een heuse rondleiding gehad en natuurlijk een verkooppraatje of wij daar zouden komen werken.

Qua afstudeerrichting vind ik het zelf nog een beetje lastig helemaal nadat wij een soort van toelichting hebben gehad over HBO-I, daarin zag ik dat software-engineering iets breder wordt getrokken dan front end developer. Mijn voornaamste keuze gaat op dit moment naar de front end kant. Echter wil ik eerst kijken of ik mijn studiepunten behaal om over te gaan naar het tweede jaar. Echter denk ik er over na als ik het niet haal om te stoppen met de studie alleen heb ik hier nog geen zeker antwoord voor. Ik denk dat het niet persé ligt aan de leerstof maar misschien heeft het wel een

combinatie van mijn eigen interesse, doorzettingsvermogen en de school zelf. Ik heb denk ik zelf niet genoeg motivatie om een jaar over te doen. En dat kan ook wel te maken hebben met mijn doorzettingsvermogen, als ik iets niet zo heel leuk vind dan wil ik er ook niet zo heel veel interesse en kracht insteken.

Deze periode heb ik natuurlijk ook een persoonlijk ontwikkel plan en persoonlijk actie plan moeten maken. Hierbij heb ik 3 doelen moeten stellen voor mijzelf wat ik in eerste instantie wel lastig vond om te bedenken. Ook omdat ik niet altijd een doel heb, ja ik heb wel heel veel doelen in mijn leven maar dat heeft niks met deze studie te maken. Een van mijn doelen deze periode is, ik zou willen aantonen dat ik een minimum aantal van 80 lijnen code ga schrijven in het project 'innovate', dit doel is bereikt op 10 juni 2023, hoe ik dit kan aantonen is als volgt in Visual studio code kan je precies zien hoeveel lijnen er is geschreven en in de Github kan je zien hoeveel lijnen iemand heeft geschreven. Hoe ik dit ga realiseren, eerst ga ik mijn kennis op doen met C#, HTML, CSS en Javascript om het minimum aantal code te schrijven. Vervolgens begin ik met het schrijven en ga ik vooral over de 80 lijnen heen. Dit doel heb ik behaald en zou ik in de presentatie nog een toelichting opgeven.

Van mijzelf weet ik dat ik vaak de interesse verlies in iets waar ik eerst heel enthousiast over ben. Dit is een soort verborgen gebied voor veel mensen. Binnen de opleiding ben ik mijzelf meer gaan leren kennen op basis van het werken in groepsverband. Ik geleerd dat ik vaak beter mij best wil doen om mijzelf wil te bewijzen. Echter doe ik dit vaak alleen in de eerste paar weken en zakt het later af. Ik neem aan dat dit een open gebied is omdat iedereen het vaak wel door heeft. Zoals ik al eerder zei vind ik vaak iets heel leuk tot ik het doe. Je kan het zien als een soort van blauwe maandag idee.

Het is niet dat ik het niet wil of het niet kan, de opleiding. Er is zeker interesse op het gebied van programmeren en innovatief bezig zijn. Het feit dat ICT bijna overal te vinden is een super fijn idee. Zoveel variatie die ik kan benutten binnen mijn werk. Echter vind ik het een lastig parket, voornamelijk is het de hele dag zitten, naar je computer staren en koppijn krijgen wanneer iets niet lukt of werkt. Denkend dat ik vast zit aan een studie waarna mijn werkleven tot mijn pensioen geeft mij een soort van angst. Ik weet ook dat je niet ergens aan vast zit en dat het JOUW leven is en dat JIJ kan doen wat je wilt. Maar heel stiekem voel je je toch wel een soort van mislukking wanneer je veranderd van opleiding. Een jaar van je leven verkloot, terwijl je dondersgoed weet dat het niet een verkloot jaar is omdat je genoeg kennis hebt opgedaan en hebt geleerd van de acties die je bent ondergaan. Toch weet je ook dat je niet het eeuwige leven hebt, het klimaat verslechterd en eigenlijk wordt de wereld steeds gruwel met alle dood en verdwelf. Bang zijn om kinderen te krijgen want wie weet loopt je kind op straat en wordt die ontvoerd.

Ik merk dat ik afdwaal maar merk ook dat het erg hoog zit hoe ik dit lastig parket moet aanpakken, het leven, de studie soms is het stil staan en het terug kijken naar wat je hebt bereikt een eng maar vredig moment. Naar de toekomst kijken geeft mij een vredig maar adembenemend gevoel. Omdat ik eerlijk gezegd nog niet weet hoe en wat. Ik heb genoeg doelen en dingen die ik wil bereiken, maar uitvoeren ho maar. IK BEN ECHT EEN PLANT!

(Ik hoop dat een plant nog een vormer kan worden in de toekomst.)